

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116212968
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6116212968.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobkyne E. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom č. d. XXX, XXX XX C., právne zastúpenej JUDr. Vierou Žembovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom ČSA 5, 977 01 Brezno, proti žalovanému Z. S., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom č. d. XXX, XXX XX C., právne zastúpenému JUDr. Rastislavom Lenartom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Pollova 32, 040 18 Košice, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 10Pc/1/2016 - 148 zo dňa 25. septembra 2018 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (ďalej aj „BSM“) strán sporu tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal:

- kuchynskú linku hnedú vyrobenú na mieru a kuchynský drez vrátane zabudovaných spotrebičov značky Mora (elektrická rúra, plynová varná doska, digestor) za celkovú zostatkovú hodnotu 500,- Eur,
- kúpeľňový nábytok bielo-hnedý značky Bianca za zostatkovú hodnotu 50,- Eur,
- 3 čalúnené stoličky v kuchyni z tmavohnedého dreva za celkovú zostatkovú hodnotu 30,- Eur,
- komodu v kuchyni značky Szatka produkt Black Red White za zostatkovú hodnotu 50,- Eur,
- vstavanú skriňu v chodbe typu Roldor za zostatkovú hodnotu 200,- Eur,
- botník v chodbe výrobné číslo 1821061 za zostatkovú hodnotu 10,- Eur,
- vešiakovú stenu v chodbe za zostatkovú hodnotu 20,- Eur,
- konferenčný stolík v obývačke svetlohnedý za zostatkovú hodnotu 20,- Eur,
- béžové vertikálne žalúzie na okne v obývačke za zostatkovú hodnotu 20,- Eur,
- 3 skrine v spálni svetlohnedé značky Soka Alžbeta II. (2 na vešanie odevov a 1 policová so zrkadlom) za celkovú zostatkovú hodnotu 100,- Eur,
- manželskú posteľ tmavomodrú čalúnenú za zostatkovú hodnotu 50,- Eur,
- koberec v spálni svetlosivý vysoký vlas za zostatkovú hodnotu 10,- Eur,
- chladničku značky Whirlpool za zostatkovú hodnotu 20,- Eur,
- písací stolík pod počítač za zostatkovú hodnotu 50,- Eur,
- byt č. XX na 5. poschodí vo vchode XXX v bytovom dome súp. č. XXX zapísaný na LV č. XXXX pre k. ú. C. za zostatkovú hodnotu 46 100,- Eur (prvý výrok); do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal sedáciu súpravu v obývačke rohový sivú za zostatkovú hodnotu 50,- Eur (druhý výrok); ďalej žalobkyni prikázal na úhradu zostatkovú úveru v K. K. a.s. C. č. XXXXXXXXXXXX v zostatkovej hodnote 6 906,82 Eur (tretí výrok); uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému na vyrovnanie sumu 20 136,59 Eur v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia (štvrtý výrok); obom stranám sporu uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť súdny poplatok v sume 1 625,50 Eur na účet Okresného súdu Banská Bystrica v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (piaty výrok) a vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (šiesty výrok).

2. Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 32P/300/2012 - 60 zo dňa 11. 06. 2013, právoplatným dňa 17. 07. 2013. Dátumom právoplatnosti zaniklo BSM, k tomuto termínu preto súd prvej inštancie vyporiadaval BSM, nakoľko po rozvoде sa bývalí manželia nedohodli na vyporiadaní ich spoločného majetku. Návrh na vyporiadanie podala žalobkyňa v trojročnej prekluzívnej lehote určenej ust. § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej aj „O. z.“).

3. Medzi stranami sporu nebolo sporné vymedzenie aktív a pasív tvoriacich masu BSM, ani vyporiadanie hnutelných vecí a úveru patriacich do BSM. Hnutelné veci nachádzajúce sa v byte navrhli prikázať tomu z bývalých manželov, ktorému súd prikáže byť (okrem sivej rohovej sedacej súpravy v obývačke, ktorú žiadali prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného, tmavomodrej čalúnenej manželskej postele, svetlosivého koberca v spálni, chladničky značky Whirpool a písacieho stolíka pod počítač, ktoré žiadali prikázať do výlučného vlastníctva žalobkyne). Svetlohnedé skrine v spálni značky Soka Alžbeta II. žiadala žalobkyňa prikázať žalovanému, ktorý ponechal rozhodnutie na úvahu súdu. Okrem bytu sa strany zhodli aj na zostatkovej hodnote hnutelných vecí. Zhodli sa i na prikázaní úhrady úveru K. K., a.s. č. XXXXXXXXXXXX v sume 6 906,82 Eur ku dňu zániku BSM žalobkyne, ktorá ho splácala.

4. Strany sporu sa však nevedeli dohodnúť, do koho vlastníctva má byť prikázaný byt č. XX na 5. poschodí vo vchode XXX v bytovom dome súp. č. XXX, zapísaný na LV č. XXXX pre k. ú. C.. Každá zo strán žiadala prikázať byt do svojho výlučného vlastníctva a nezhodli sa ani na jeho zostatkovej hodnote. Žalobkyňa s poukazom na ňou predložený súkromný znalecký posudok č. 04/2017 vyhotovený P. A. F. navrhla zostatkovú hodnotu bytu v sume 44 500,- Eur, žalovaný tento znalecký posudok namietal a navrhol znalecké dokazovanie. Zároveň žiadal započítať v jeho prospech sumu 17 194,- Eur (518 000,- Sk) predstavujúcu rozdiel medzi cenou bytu podľa znaleckého posudku a cenou, za ktorú ho manželia kúpili v roku 2004 od jeho rodičov argumentujúc, že v tomto rozsahu sa zaslúžil o získanie bytu. Žalovaný predložil potvrdenie realitnej kancelárie, podľa ktorej sa takéto byty v roku 2004 predávali za 13 550,- Eur - 15 550,- Eur.

5. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie v byte bývali obaja bývalí manželia, ich dvadsaťročná dcéra a plnoletý syn žalobkyne. Žalobkyňa argumentovala, že sa zaslúžila o získanie a rekonštrukciu bytu, lebo počas manželstva bola stále zamestnaná a len preto im bol poskytnutý úver na kúpu bytu, ktorý ona spláca. Žalovaný zas v konaní argumentoval, že prikázanie bytu do výlučného vlastníctva žalobkyne by s poukazom na § 3 O. z. odporovalo dobrým mravom, lebo ak by im jeho rodičia neboli predali byt pod cenu, nebol by sa stal súčasťou BSM a nebolo by čo vyporiadavať. Obe strany prehlásili, že nedisponujú finančnými prostriedkami na vyplatenie druhej strany, ale po rokovaní s bankami majú prisľúbené úvery.

6. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie vyplynulo nasledovné:

7. Svedok A. S., otec žalovaného, potvrdil, že s manželkou predali synovi a neveste byt za nižšiu cenu oproti cene určenej v tom čase znaleckým posudkom, lebo žalovaný je ich syn a predpokladali, že im bude pomáhať. Podotkol, že v rokoch 1993 - 2000 bývali v byte všetci vrátane syna a nevesty a ich dvoch detí bez toho, aby bývalí manželia prispievali na bývanie. Keď sa s manželkou odsťahovali, zostali syn, nevesta a ich deti bývať v byte bez toho, aby za užívanie bytu platili. Dlh musel uhradiť svedok s manželkou, lebo boli stále vlastníci bytu. Svedok potvrdil, že žalovaný bol dlhšiu dobu nezamestnaný a práceneschopný. Uviedol, že v čase, keď byt predávali, bola jeho cena podľa znaleckého posudku 718 000,- Sk, ale predali im ho za kúpnu cenu 200 000,- Sk. Svedok prehlásil, že k tejto zľave ich nikto nenútil, bola vecou dohody, lebo synovi nechceli byt predávať za trhovú alebo znaleckú cenu tak, ako by ho predali inej osobe. Svedok pripustil, že kúpna cena nebola uhradená v dohodnutom termíne.

8. Svedok S. S., brat žalovaného, potvrdil, že po dohode so synmi predali rodičia stranám sporu byt lacnejšie, pripustil, že zľava mohla predstavovať sumu 500 000,- Sk.

9. Znalec P. S. Q. potvrdil záver svojho znaleckého posudku č. 62/2018. Uviedol, že v prípade vyporiadania BSM sa nehnuteľnosť ohodnocuje na základe technického stavu v deň právoplatnosti rozsudku o rozvoде, ale cena zodpovedá hodnote v čase vypracovania znaleckého posudku.

10. Kúpnu zmluvou uzatvorenou dňa 19. 07. 2004 rodičia žalovaného predali bývalým manželom byt, ktorý je predmetom vyporiadania BSM, za kúpnu cenu v sume 200 000,- Sk, hoci podľa znaleckého posudku č. 34/2004 vypracovaného P. A. N. mal v tom čase hodnotu 718 000,- Sk. Zo zmluvy o splátkovom úvere a výpisov vyplýva, že bývalí manželia si vzali úver, ktorý splácala a spláca žalobkyňa po dohode so žalovaným, ktorý platil náklady spojené s užívaním bytu.

11. Na základe takto vykonaného dokazovania súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 1 - 3 a § 150 O. z. dospel k nasledovným záverom:

12. Súd prvej inštancie prikázal byt žalobkyni, pretože z rozvodového spisu i poznatkov získaných v tomto konaní je podľa neho zrejmé, že žalobkyňa počas trvania manželstva stále pracovala, čím vytvorila predpoklady splácania úveru a materiálneho zabezpečenia rodiny vo väčšom rozsahu ako žalovaný, ktorý bol dlhšiu dobu nezamestnaný a bez príjmu. Aj v súčasnosti mal súd prvej inštancie za to, že žalobkyňa poskytuje vyššiu záruku vyplatenia žalovaného ako opačne, lebo sám žalovaný svojou žiadosťou o oslobodenie od súdneho poplatku potvrdil svoju aktuálnu nepriaznivú materiálnu situáciu, čo spochybňuje jeho tvrdenie, že by mu bol poskytnutý úver na vyplatenie bývalej manželky a tak hrozí nebezpečenstvo, že v prípade prikázania bytu žalovanému by žalobkyňa zostala bez bytu i výplaty.

13. Súd prvej inštancie nevyhovel žiadosti žalovaného započítať v jeho prospech sumu predstavujúcu zľavu z kúpnej ceny bytu pri kúpe od jeho rodičov, lebo byt nepatril žalovanému, ale jeho rodičom, ktorý ho predali obom bývalým manželom. Súd prikázal byt žalobkyni za zostatkovú hodnotu určenú znaleckým posudkom č. 62/2018 vypracovaným P. S. Q. v sume 46 100,- Eur, ktorá zodpovedá cene v čase vypracovania znaleckého posudku na základe technického stavu bytu v deň zániku BSM. Pretože súd žalobkyni prikázal byt, prikázal jej i všetky hnuiteľné veci, ktoré sa v ňom nachádzajú, okrem sedacej sivej rohovej súpravy v obývačke, ktorú žiadali strany sporu zhodne prikázať žalovanému.

14. Ku dňu vyporiadania BSM predstavovali aktíva (súčet zostatkovej hodnoty bytu a hnuiteľných vecí) sumu 47 280,- Eur, pasíva (zostatok úveru) sumu 6 906,82 Eur. Ideálny podiel patriaci každému z bývalých manželov (paritu - delbu v pomere 1:1 nenamietali) predstavuje sumu 40 373,18 Eur [(47 280 - 6 906,82 Eur) : 2]. V dôsledku prikázania aktív - hnuiteľných vecí a bytu v hodnote 47 230,- Eur a pasív - zostatku úveru v hodnote 6 906,82 Eur žalobkyni a aktív v sume 50,- Eur žalovanému uložil súd prvej inštancie žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanému na úplné vyrovnanie sumu 20 136,59 Eur v lehote 60 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia vzhľadom k výške tejto sumy.

15. Súd prvej inštancie uložil v súlade s rozhodnutím o trovách konania stranám sporu povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok za vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa položky 6 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch o a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom v čase podania žaloby vo výške 3 % z celkovej masy BSM (54 186,82 Eur), do ktorej podľa § 7 ods. 7 Zákona o súdnych poplatkoch zahrnul aktíva i pasíva BSM.

16. O nároku strán sporu na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) a § 257 C. s. p., nepriznal ani jednej právo na náhradu trov konania, nakoľko ani jedna strana nebola v konaní plne úspešná, ako aj s prihliadnutím na povahu sporu.

17. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Rozhodnutie súdu prvej inštancie označil za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h), t. j. z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

18. Žalovaný považoval rozsudok súdu prvej inštancie za neurčitý, nepresný a z toho dôvodu za nepreskúmateľný a zmätočný, nakoľko súd prvej inštancie vo výroku napadnutého rozsudku vyporiadal

BSM strán sporu bez toho, aby uviedol, ktoré hnutelné aj nehnuteľné veci patria do BSM žalobkyne a žalovaného. Z výrokov napadnutého rozsudku teda podľa žalovaného vôbec nie je zrejmé, či tam uvedené hnutelné veci a nehnuteľnosti patria do BSM.

19. Pokiaľ ide o vymedzenie bytu patriaceho do BSM súdu prvej inštancie žalovaný vyčítal, že neprikázal do výlučného vlastníctva aj podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti XXXX/XXXXXX a takisto súd prvej inštancie neuviedol, že obytný dom súpisné číslo XXX stojí na parcele č. XXX/X, okres C. C., obec C., katastrálne územie C.. Z uvedených dôvodov považoval žalovaný napadnutý rozsudok aj za nevykonateľný.

20. Žalovaný mal taktiež za to, že aj hnutelné veci označené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvej inštancie nie sú jednoznačne identifikované, nemožno ich považovať za nezameniteľné s inými vecami, a preto aj táto časť výroku napadnutého rozsudku je neurčitá a nevykonateľná. Žalobkyňa hnutelné veci, ktoré navrhovala vyporiadať, dostatočne neoznačila, nepredložila ani jeden listinný dôkaz o tom, že tieto veci patria do BSM. Podľa žalovaného mali byť tieto hnutelné veci označené značkou, typom, počtom kusov, dátumom výroby a mal byť predložený doklad o ich kúpe, resp. vyrobení.

21. Za nepresné a zmätočné považoval žalovaný aj určenie sumy zostatku úveru súdom prvej inštancie vo výške 6 906,82 Eur, V odvolacom konaní žalovaný predložil potvrdenie K. K., a. s. o zostatku istiny úveru poskytnutého žalobkyňi ku dňu 11. 10. 2018 vo výške 1 386,93 Eur, preto žalovaný považoval aj tento výrok rozsudku súdu prvej inštancie za zmätočný a nevykonateľný, nakoľko v spise sa nenachádza žiadna listina, ktorá by preukazovala existenciu úveru žalobkyne v zostatkovej hodnote 6 906,82 Eur, čím súd prvej inštancie rozhodol predčasne bez potrebného zistenia skutkového stavu veci. V dôsledku toho došlo k zlému určeniu pasív, čo malo vplyv na určenie vyrovnacieho podielu.

22. Taktiež žalovaný súdu prvej inštancie vyčítal, že sa nevysporiadal so záložným právom K. K., a. s. na nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, katastrálne územie C., nie je teda zrejmé, akú pohľadávku dané záložné právo zabezpečuje a či táto pohľadávka K. K. bola vysporiadaná v tomto súdnom konaní.

23. Žalovaný taktiež napádal ohodnotenie bytu znalcom v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby a odhad hodnoty nehnuteľností P. S. Q.. Nesúhlasil so všeobecnou hodnotu predmetu bytu vo výške 46 100,- Eur z dôvodu, že hodnota bytu nebola stanovená ku dňu zániku BSM, teda k 17. 07. 2013. Samotná žalobkyňa v žalobe a jej doplnení vyjadrila hodnotu bytu sumou 35 000,- Eur. Z uvedeného dôvodu žalovaný navrhol nariadenie ďalšieho znaleckého dokazovania na určenie všeobecnej hodnoty bytu ku dňu 17. 07. 2013 z dôvodu, že nebolo vykonané doplnenie znaleckého posudku č. 62/2018.

24. Žalovaný sa nestotožnil ani s dôvodmi, pre ktoré súd prvej inštancie prikázal byť do vlastníctva žalobkyne. Tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že žalobkyňa má lepšie možnosti na zaplatenie vyrovnacieho podielu považoval za nepodložené vykonaným dokazovaním. Súd prvej inštancie len uviedol, že mal poznatky z rozvodového spisu a získané v tomto konaní, nekonkretizoval však, o aké poznatky šlo. Počas konania sa žalovaný vyjadril, že medzi manželmi bola aj po rozvode manželstva dohoda, že žalobkyňa bude splácať úver banke vo výške 110,- Eur mesačne a žalovaný bude uhrádzať platby za služby s bývaním vo výške cca 170,- Eur mesačne, pričom tieto platby boli výrazne vyššie ako splátky úveru. K odvolaniu priložil 8 kópií poštových pokladničných poukazov, z ktorých vyplýva, že jeho otec A. S. realizoval platby pre K. bytové družstvo C. C. v období rokov 2010 - 2012. Taktiež žalovaný predložil upozornenie na omeškanie so splácaním úveru od K. K., a. s. zo dňa 22. 06. 2017 a 22. 03. 2018, tvrdil, že dokopy bolo týchto upomienok pre žalobkyňu 8, pričom v spise sa nachádza aj upomienka zo dňa 05. 09. 2016, ktoré svedčia o tom, že žalobkyňa si riadne a včas neplnila svoje záväzky platiť splátky úveru. Žalobkyňa sa taktiež vyjadrila na predposlednom pojednávaní na súde prvej inštancie, že ešte neriešila predbežne so žiadnou bankou otázku prípadného vyplatenia žalovaného. V súhrne mal žalovaný za to, že nebolo v konaní preukázané, že pomery žalobkyne svedčia o tom, že má lepšie predpoklady vyplatiť vyrovnací podiel za byť žalovanému.

25. Pokiaľ ide o pomery žalovaného, predložil v odvolacom konaní potvrdenie o disponibilnom zostatku na jeho účte zo dňa 11. 10. 2018 vedenom v R., a. s. vo výške 6 437,22 Eur. Poukázal na to, že v čase, keď s manželkou brali úver počas manželstva, bol riadne zamestnaný vo vodárňach, inak by úver ani neboli dostali. Rekonštruoval predmetný byt s pomocou jeho kamarátov a rodiny pokiaľ išlo o elektrikárske práce, vodárske práce, prerobenie jadra, okien a podobne. Je pravdou, že bol

dočasne práceneschopný z dôvodu troch operácií kolena, kedy v tom čase mu pomohol jeho otec s platbami za užívanie bytu, ako už bolo uvedené vyššie, avšak poukázal na to, že je dlhodobo zamestnaný v spoločnosti O. S. už viac ako 5,5 roka a jeho mesačná mzda činí v priemere okolo 700,- Eur. Tvrdenie súdu prvej inštancie o tom, že žiadal o oslobodenie od platenia preddavku na znalecké dokazovanie považoval žalovaný za prejav nerovnakého prístupu súdu k stranám sporu, pretože aj keď žiadal o oslobodenie, zo spisu vyplýva, že napokon sumu 750,- Eur ako preddavok uhradil, pričom túto skutočnosť súd prvej inštancie nespomenul. Žalovaný taktiež spochybňoval, že by bol v konaní predložený nejaký dôkaz o tom, že žalobkyňa stále pracovala. V spise sa podľa žalovaného nenachádzajú žiadne dôkazy o bonite a stave účtov žalobkyne v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Trval na tom, že o nadobudnutie bytu sa väčšou mierou pričínil on a nie žalobkyňa. Podľa jeho zistení táto v predmetnom byte bývať nechce, chce ho predat' a odsťahovať sa. Zdôraznil, že on v predmetnom byte žil so svojimi rodičmi a súrodencami od malička, má k nemu aj citovú väzbu a spomienky a chce v ňom naďalej bývať, pretože chce byť bližšie k rodičom, aby sa o nich mohol postarať a byť im nápomocný, pretože práve aj z týchto dôvodov rodičia predali manželom byt za nižšiu cenu.

26. Žalovaný mal ďalej za to, že prikázanie bytu žalobkyne je aj v rozpore s poslednou vetou § 150 Občianskeho zákonníka a to z dôvodov, že byt v C. obýva žalobkyňa, jej dospelý syn Q. K., nar. XX. XX. XXXX, ktorý za užívanie bytu dlhé roky neplatí nič a spoločná dcéra žalobkyne a žalovaného predmetný byt neužíva, pretože posledné dva roky pracovala v D. a v súčasnej dobe žije a pracuje v E.. Syn žalobkyne sa voči žalovanému správa agresívne, arogantne, vyhadzoval ho z bytu, nadával mu a vyhrážal sa bitkou len pre to, že žalovaný ho slušne vyzval, aby prispieval na domácnosť a služby spojené s užívaním bytu, keďže tam dlhodobo býva. O správaní syna žalobkyne a jeho osobe svedčí aj skutočnosť, že trestným príkazom Obvodného súdu Praha 5 zo dňa 5. októbra 2013 sp. zn. 3T/143/2013 bol uznaný vinným za prečin nebezpečného vyhrážania.

27. Žalovaný nesúhlasil ani so záverom súdu prvej inštancie o nezapočítaní zľavy cca 518 000,- Sk ako vnosu do spoločného majetku zo strany žalovaného. Jednalo sa o zľavu z kúpnej ceny, ktorú mu poskytli rodičia tým, že predali byt, ktorého trhovacia cena sa v čase predaja pohybovala okolo 718 000,- Sk za 200 000,- Sk. Okrem započítania zľavy na kúpnej cene bytu ako vnosu žalovaného do spoločného majetku žiadal žalovaný započítať aj výnosy zo sumy 500 000,- Sk od júla 2004 do právoplatného zániku manželstva dňa 17.07.2013. Bol názoru, že po započítaní sumy 500 000,- Sk a potenciálnych výnosov spočívajúcich v bankových úrokoch, čo by činilo niekoľko tisíc Eur, nie je povinný vyplatiť žalobkyne na vyrovnanie podielu žiadnu sumu v prípade prikázania bytu do jeho výlučného vlastníctva.

28. Žalovaný mal vzhľadom na vyššie uvedené za to, že sú prvej inštancie rozhodol predčasne na základe neúplne zisteného skutkového stavu veci, a rozhodol bez potrebných dôkazov a vec nesprávne právne posúdil. Preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

29. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Uviedla, že súd prvej inštancie masu BSM ustálil so súhlasom strán sporu, teda aj samotného žalovaného. So súhlasom a zhodným vyhlásením strán sporu bolo zistené, ktoré hnutelné veci (vrátane ich označenia) patria do BSM, za súhlasu žalovaného boli stanovené aj ich zostatkové ceny, čo je možné zistiť zo zápisníc z jednotlivých pojednávaní. Taktiež bolo nepochybne preukázané, že do BSM patrí sporná nehnuteľnosť - byt v katastrálnom území C. a súd prvej inštancie hodnotu bytu zistil správne na základe znaleckého dokazovania nariadeného súdom, nakoľko jeho hodnota bola medzi stranami sporná. Súhlasne medzi účastníkmi konania bol ustálený aj zostatok úveru ku dňu zániku manželstva rozvodom vo výške 6 906,82 Eur, čo bolo navyše preukázané aj existenciou úverovej zmluvy, ktorá bola do spisu doložená ako dôkaz spolu s výpisom úverového účtu, ktorým bol zostatok úveru ku dňu zániku manželstva rozvodom tiež preukázaný. Pokiaľ ide o žiadosť žalovaného započítať do spoločného majetku ako jeho vklad to, že byt strany sporu nadobudli od jeho rodičov za výrazne nižšiu cenu než bola jeho skutočná hodnota, žalobkyňa uviedla, že byt od rodičov žalovaného bol nadobúdaný obidvoma stranami sporu a ustanovenie § 150 O. z. takéto započítanie nepripúšťa. Pokiaľ ide o zostatok úveru považovala žalobkyňa za zarážajúce tvrdenie žalovaného, že pre účely vyporiadania mal byť určený zostatok úveru ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie, t.j. 25. 09. 2018. Súpis majetku a súpis pasív - dlhov sa musí zisťovať podľa stavu ku dňu rozvodu a nie ku dňu vyhlásenia rozsudku. Žalobkyňa považovala za správne, že súd prvej inštancie prikázal byt do jej výlučného vlastníctva. Trvala na tom, že nepretržite počas celého manželstva pracovala a aj

pracuje v T. S. v hlavnom pracovnom pomere a okrem toho si príjem zabezpečuje aj z vedľajšieho pracovného pomeru ako predavačka odevov a výlučne sama po rozvode spláca úver. Tieto skutočnosti boli preukázané aj svedeckou výpoveďou otca žalovaného, ktorý sám uviedol, že žalovaný ako jeho syn bol dlhšiu dobu nezamestnaný a práceneschopný, naopak jeho manželka vždy pracovala. Žalobkyňa uzavrela, že podľa jej názoru súd prvej inštancie správne a spoľahlivo zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil. Zároveň si uplatnila náhradu trov odvolacieho konania.

30. Žalovaný v replike trval na svojich vyjadreniach uvedených v odvolaní, ako aj na odvolacom návrhu. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %. Vytýkal žalobkyni, že opomenula uviesť, že pokiaľ on pracoval v zahraničí, zarábala dosť peňazí aj na to, aby chodili spolu po zahraničných dovolenkách a žili si ako rodina nadštandardne. Ohľadne argumentov žalobkyne, že po rozvode splácala úver výlučne ona žalovaný zopakoval, že bola medzi nimi dohoda, že ona bude splácať úver a on poplatky a platby za užívanie bytu, čo aj potvrdila. Po zániku manželstva rozvodom platil všetky poplatky, vrátane dane z nehnuteľnosti za roky 2015 - 2018 za užívanie bytu iba žalovaný. Jedná sa o nemalé finančné prostriedky, ktoré vynaložil v období rokov 2013 - 2018, preto žiadal, aby súd započítal, resp. zohľadnil tieto platby pri stanovení podielu žalovaného. Uviedol, že v roku 2013 zaplatil na byt spolu 1 245,48 Eur, v roku 2014 sumu 2 382,24 Eur, v roku 2015 sumu 2 001,62 Eur, v roku 2016 sumu 1 867,91 Eur, v roku 2017 sumu 1 744,40 Eur a v roku 2018 sumu 1 779,43 Eur, teda spolu 11 020,46 Eur. Tieto listinné dôkazy predložil žalovaný v odvolacom konaní. Preto žalovaný navrhol, aby suma 5 519,89 Eur, ktorú žalobkyňa zaplatila ako splátky úveru po zániku manželstva, bola prirátaná k jej podielu, čím by zostatok úveru k 11. 10. 2018 predstavoval len sumu 1 386,93 Eur a suma 11 020,46 Eur a jeho vnos vo výške 16 596,95 Eur (500 000,- SK) boli započítané do jeho podielu.

31. Žalobkyňa v duplike poukázala na to, že pokiaľ ide o platby za byt, žalovaný opomenul uviesť, že ona hradí inkaso, spotrebu elektrickej energie, koncesionárske poplatky a internet. Opätovne zdôraznila, že majetok, vrátane aktív a pasív patriacich do BSM, sa vysporiada podľa stavu ku dňu zániku manželstva so zostatkovými cenami zistenými ku dňu zániku manželstva, preto nemôžu byť nijakým spôsobom započítané platby spojené s užívaním bytu vykonávané po rozvode manželstva. Poukázala na to, že v prípade, ak by súd rozhodol opačne a byt a hnutelné veci by prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného a zároveň by prikázal žalobkyni splácať úver, ktorý už t. č. bol takmer splatený, žalovaný by musel žalobkyni vyplatiť sumu 27 018,40 Eur. Žalobkyňa predložila v konaní ďalšie potvrdenia, podľa ktorých je u nej väčšia garancia, že žalovaného vyplatí, nakoľko má dve zamestnania a prípadný úver je pre ňu ľahšie dostupný ako pre žalovaného. Predložila ďakovný list T., a. s. S. za 30 odpracovaných rokov v podniku, z čoho vyplýva, že od skončenia školy pracovala nepretržite, ako aj potvrdenie B. C., že žalobkyňa má u nej vedľajší pracovný pomer, taktiež predložila potvrdenie K. K., a. s., že K. K. žalobkyni ponúka úver vo výške 24 000,- Eur potom, čo overila spôsobilosť žalobkyne na poskytnutie úveru a možnosti jeho splácania. Taktiež predložila doklad o tom, že po rozvode manželstva spláca úver K. K., a. s. Z vyjadrení žalovaného je podľa názoru žalobkyne zrejmé, že jeho úmyslom je snaha získať byt do jeho výlučného vlastníctva bez toho, aby žalobkyňa vyplatil, resp. aby ju vyplatil len minimálnou sumou. Naproti tomu žalobkyňa deklaruje úmysel riadne a spravodlivo žalovaného pri vyporiadaní BSM vyplatiť.

32. Žalovaný vo vyjadrení k duplike žalobkyne uviedol, že ponuka úveru od K. K., a. s. nie je relevantným dôkazom o tom, že žalobkyni by bol úver aj poskytnutý. Nikde sa neuvádza, že banka schválila predmetnú ponuku úveru žalobkyni. Uviedol, že žalobkyňa sa posledné 4 mesiace vôbec nezdržiava v byte, býva u priateľa, naďalej žalovaný hradí poplatky za byt, čo svedčí o nezájme žalobkyne o bývanie v predmetom byte. Ponuku úveru z roku 2019 považoval žalovaný za účelovo vytvorenú pre potreby súdneho konania, žalobkyňa bola súdom prvej inštancie nasmerovaná k predloženiu tejto ponuky, nakoľko súd sa jej dotazoval, či bola zisťovať v banke, či jej poskytne úver. Podľa názoru žalovaného je daná ponuka úveru bezpredmetná, pretože žalobkyňa pred viac ako dvoma rokmi vzala od K. K., a. s. úver vo výške 6 400,- Eur a takisto mala splácať splátky aj spoločnosti J.. V ostatnom trval na svojich doterajších vyjadreniach.

33. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalovaného podľa § 34 C. s. p. po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p. z dôvodu vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. a mimo nich v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok podľa § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil, dospel k názoru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389

ods. 1 písm. b) a c) C. s. p. zrušiť a v zmysle § 391 ods. 1 C. s. p. vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z nasledovných dôvodov:

34. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

35. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

36. Podľa § 391 ods. 1 C. s. p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

37. Porušenie práva na spravodlivý proces vidí odvolací súd v tom, že súd prvej inštancie pristúpil k vyhodnocovaniu pomerov strán sporu za účelom rozhodnutia, ktorému z bývalých manželov prikázať byť do výlučného vlastníctva a ktorý z nich má lepšie predpoklady na vyplatenie vyrovnacieho podielu druhému bez toho, aby dal predtým stranám sporu možnosť vyjadriť sa k svojim pomerom, t. j. uviesť skutkové tvrdenia ohľadne svojich pomerov a navrhnúť dôkazy na ich preukázanie.

38. Z č. I. 145 spisu vyplýva, že strany na pojednávaní súhlasili s tým, že ich netreba oboznamovať s obsahom rozvodového spisu sp. zn. 32P/300/2012, lebo stranám je jeho obsah známy. Upustenie od vykonania dokazovania listinami v rozvodovom spise z tohto dôvodu však nezodpovedá postupu pri vykonaní dokazovania predpísanému Civilným sporovým poriadkom. Civilný sporový poriadok neobsahuje ustanovenie, ktoré by umožňovalo súdu nevykonať dokazovanie oboznamovaním sa s obsahom iného spisu len z dôvodu, že strany sporu s tým súhlasili. Pokiaľ ide o listinné dôkazy, na neoboznamovanie s ich obsahom sa vyžaduje aj ich doručenie protistrane, nespochybňovanie ich obsahu protistranou (§ 204 C. s. p.). Z obsahu rozvodového spisu vyplýva, že žalovaný sa pojednávania v konaní o rozvode manželstva nezúčastnil, súd prvej inštancie vykonával dokazovanie na danom pojednávaní a rozhodol o rozvode aj na základe výsluchu žalobkyne, pri ktorom vypovedala aj o pomeroch manželov a pri ktorom nebol žalovaný prítomný.

39. Skúmanie pomerov manželov podľa stavu ku dňu rozvodu manželstva z roku 2013, ak súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom o vyporiadaní BSM v roku 2018, považuje odvolací súd za nedostatočné, nakoľko nedáva informáciu o aktuálnych pomeroch strán sporu a o ich schopnosti vyplatiť vyrovnací podiel druhému z manželov. Samotné úvahy súdu prvej inštancie z hľadiska toho, že je potrebné skúmať pomery manželov z hľadiska ich bonity a schopnosti vyplatiť vyrovnací podiel za byť sú však správne.

40. Pokiaľ ide o údajné zlé správanie sa syna žalobkyne k žalovanému a nepodieľanie sa na nákladoch v spoločnej domácnosti, správanie a konanie syna žalobkyne nemá právny súvis s vyporiadaním BSM, nie je kritériom, ktoré by mal súd v zmysle § 150 O. z. zohľadňovať na ťarchu žalobkyne.

41. Taktiež nie je namieste výčitka žalovaného adresovaná súdu prvej inštancie, že naviedol žalobkyňu, aby si zisťovala možnosti poskytnutia úveru za účelom vyplatenia vyrovnacieho podielu žalovanému. Súd prvej inštancie rovnako dopytom na žalovaného zisťoval, či má možnosti poskytnutia úveru. Daná otázka na strany sporu zo strany súdu je namieste za účelom zisťovania zabezpečenia vyplatenia vyrovnacieho podielu ako jedného z kritérií pri rozhodovaní o prikázaní veci do výlučného vlastníctva jedného z manželov. Pokiaľ nebolo o tom právoplatne rozhodnuté, nemá zmysel žiadať banku, či nebankový subjekt o poskytnutie úveru za účelom vyplatenia vyrovnacieho podielu a úver tým pádom nemôže byť ani schválený, preto si strana sporu môže len predbežne zisťovať, či by finančná inštitúcia bola vôbec ochotná jej úver poskytnúť. Banka však neponúka úver klientovi bez toho, aby na základe posúdenia jeho bonity mala predpoklad splácania úveru.

42. V zmysle § 391 ods. 3 C. s. p. odvolací súd uvádza, že bude úlohou súdu prvej inštancie vyzvať strany sporu v zmysle § 150 ods. 2 C. s. p. na doplnenie skutkových tvrdení ohľadne ich pomerov a predloženie dôkazov na ich preukázanie s tým, že prihliadne na už tvrdené skutočnosti a dôkazy predložené stranami

v odvolacom konaní. Následne zväži ich vykonanie a prípadne doplní dokazovanie na pojednávaní, v novom rozhodnutí vo veci samej uvedie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy. Na základe nanovo zisteného skutkového stavu znova posúdi pomery a podporne aj ďalšie okolnosti potrebné pre rozhodnutie o tom, ktorému z bývalých manželov prikázať byť do výlučného vlastníctva a vysvetlí, ako vec právne posúdil. Vzhľadom na možný rozsah dokazovania vo vyššie naznačenom smere nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom. Úlohou odvolacieho súdu je predovšetkým preskúmať správnosť postupu v konaní predchádzajúcom vydaniu rozhodnutia súdom prvej inštancie a správnosť samotného rozhodnutia súdu prvej inštancie, nie nahrádzať prvoinštančné konanie.

43. Riadiac sa princípom hospodárnosti konania sa odvolací súd vysporiadal aj s ďalšími odvolacími námietkami žalovaného nasledovne:

44. Pokiaľ žalovaný vytýka súdu prvej inštancie, že osobitným výrokom neurčil, ktoré veci patria do BSM, odvolací súd vymedzenie masy BSM osobitným výrokom nepovažuje za nevyhnutné, nakoľko z prvého a druhého výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými prikazuje hnuť veci a byť do vlastníctva jednotlivým stranám sporu nepochybne vyplýva, ktoré veci patria do BSM. Vyporiadavať totiž možno len veci patriace do BSM ku dňu jeho zániku.

45. Pochybenie súdu prvej inštancie však spočíva v tom, že neprikázal spolu s bytom do výlučného vlastníctva aj podiel na spoločných priestoroch a zariadeniach obytného domu a neuviedol, na ktorom pozemku sa obytný dom, ktorého je byť súčasťou nachádza, čím nerozhodol o celom predmete konania vymedzeného žalobou (počiatočný žalobný návrh na č. I. 2 spisu).

46. Pokiaľ žalovaný vidí odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d) C. s. p. v zmätočnosti, neurčitosti a nevykonateľnosti výrokov rozsudku súdu prvej inštancie ohľadne identifikácie hnuť vecí, k tomu odvolací súd uvádza, že na pojednávaní konanom pred súdom prvej inštancie dňa 07. 11. 2017 žalobkyňa a žalovaný zhodne označili hnuť veci patriace do BSM a ich zostatkovú hodnotu (č. I. 79 - 81 spisu), teda s označením hnuť vecí spôsobom uvedeným žalobkyňou súhlasil aj žalovaný a je zrejmé, že sa nachádzajú v byte patriacom do BSM, preto ich odvolací súd považuje za dostatočne identifikované.

47. Rovnako sa strany sporu dohodli aj na výške zostatku úveru, ktorý sa má vyporiadať a na jeho prikázaní žalobkyne (č. I. 81 spisu). Nesporné skutkové tvrdenia strán sporu nie je nutné dokazovať. Navyše v konaní pred súdom prvej inštancie bol vykonaný dôkaz o existencii úveru zmluvou o splátkovom úvere a o jeho zostatku výpisom z úveru (č. I. 144 a 145 spisu v spojení s č. I. 31 a 33 spisu). Správna je argumentácia žalobkyne, že BSM sa vyporiadava k dátumu jeho zániku, teda prihliada sa na zostatok úveru v čase rozvodu manželstva, neprihliada sa na splátky úveru ani na platby za užívanie bytu po zániku BSM, nakoľko sa jedná o individuálne platby manželov už z ich výlučného majetku, nejedná sa už o majetok patriaci do BSM.

48. Námietka žalovaného ohľadne záložného práva k bytu je pre vyporiadanie BSM nepodstatná, nakoľko nadobúdateľ bytu, t. j. ten, komu bude byť prikázaný do výlučného vlastníctva zo zákona (§ 151 h O. z.) preberá aj záložné právo k bytu, preto nie je potrebné výrokom súdu túto otázku riešiť. Je nepodstatné posudzovanie, či dané záložné právo bolo zriadené a vzniklo na zabezpečenie úveru, ktorý je predmetom vyporiadania BSM alebo na zabezpečenie inej pohľadávky. Je však evidentné, že sa jednalo o záložné právo K. K., a.s. v dôsledku poskytnutia úveru na daný byt, pretože byt bol kúpený v júli 2004, zmluva o splátkovom úvere bola uzavretá dňa 14. 10. 2004 a vklad záložného práva bol zapísaný do katastra nehnuteľností na základe tejto zmluvy dňa 30. 11. 2014. Navyše podľa stavu na LV č. XXXX vedeného pre katastrálne územie C. v čase rozhodovania odvolacieho súdu už farcha v prospech banky nie je na liste vlastníctva vyznačená zrejme v dôsledku splatenia úveru v celom rozsahu zo strany žalobkyne po rozvedení manželstva.

49. Pokiaľ žalovaný v konaní namietal cenu nehnuteľnosti určenú znaleckým posudkom vypracovaným P. S. Q., resp. spôsob jej výpočtu, tento spôsob výpočtu určenia hodnoty nehnuteľnosti zodpovedá ustálenej judikatúre. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na zhodnotenie Najvyššieho súdu ČSSR z 03. februára 1972, sp. zn. Cpj. 86/1971, R 42/1972, podľa ktorého: „Pre vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva je rozhodujúca nielen tá skutočnosť, že určitá vec v čase jeho zániku ako spoločná

existovala, ale aj to, v akom stave vec bola (napríklad jej kvalita, vek, miera opotrebenia a podobne). Tento stav je rozhodujúci aj pre ocenenie veci, pričom však treba vychádzať z cien zodpovedajúcich či už podľa všeobecne záväzných cenových predpisov alebo vývoja cien vecí cenám platným v čase, keď sa vykonáva vyporiadanie, inak by bol jeden z manželov neodôvodnene zvýhodnený alebo znevýhodnený oproti druhému.“ Z uvedeného teda nepochybne vyplýva, že znalec postupoval správne, keď oceňoval byt podľa jeho stavu ku dňu zániku manželstva, t. j. k 17. 07. 2013, avšak podľa trhových cien zodpovedajúcich danému stavu bytu v čase vyporiadania BSM.

50. Taktiež odvolací súd považuje za nedôvodnú odvolaciu námietku žalovaného, že súd mal ako vnos do spoločného majetku započítať zľavu na kúpnej cene poskytnutú rodičmi žalovaného. Je síce pravdou, že v prípade, ak by rodičia žalovaného byt nepredali obom manželom, nebolo by v rámci vyporiadania BSM čo vyporiadať, avšak žalovaný opomína tú skutočnosť, že sa nejednalo o jeho vklad z jeho výlučného majetku do spoločného majetku manželov, ale o zľavu poskytnutú rodičmi, nie ním. Takéto započítanie teda v zmysle § 150 OZ prípustné nie. Preto nie je ani prípustné započítavanie nejakých výnosov z uvedenej zľavy.

51. Nakoľko od výsledku sporu a pomeru úspechu strán sporu vo veci samej je závislý aj výrok o náhrade trov konania a výrok o poplatkovej povinnosti za vyporiadanie BSM, odvolací súd v zmysle § 389 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 379 písm. a) C. s. p. zrušil aj tieto výroky rozsudku súdu prvej inštancie. O trovách konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 3 C. s. p. v novom rozhodnutí.

52. Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky

minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).